

כי אמרינן גבי טבל ד"גידולי גידולין אסורין", מיירי בשלא רבו גידולי גידולין על העיקר דהיינו גידולין וכו'.

ולמדנו מדברי הר"ן, דכשם דבתרומה צריך שירבו גידולי הגדולין על הגדולין, ומשום שהגדולין עצמן אסורין, וכמו ששנינו: "גדולי תרומה תרומה", וכמבואר לעיל, כך גם גדולי טבל עצמן — בדבר שאין זרעו כלה — אסורין, וצריך שירבו גידולי הגדולין על הגדולין, ודבריו מחודשים, ולא הערה הר"ן את המקור לזה.

ב. עוד צריך ביאור בדברי הר"ן שכתב, שאם רבו גידולי הגדולין של הטבל על הגדולין הרי הן מותרין, והרי טבל דבר שיש לו מתירין הוא, ואפילו באלף לא בטיל! ? [ועל הגמרא אין להקשות, כי לשון הגמרא מתיחס לדברי רבי

ינאי שהוא מדבר בתרומה ולא בטבל, אבל הר"ן שכתב כן גם לגבי טבל, צריך ביאור].

ואפשר שטעם הביטול אינו משום ביטול ברוב שבכל התורה, אלא מטעם שטרח ונטע הבצל, וכפי שנתבאר לעיל בהערה שזה מועיל אף בדבר שיש לו מתירין.

ג. לשון הגמרא "קא משמע לן" משמע שעיקר חידושו של רבי ינאי הוא שהגידולין מבטלין את העיקר, וזה קצת סתירה לר"ן בכל הסוגיא שדבר פשוט הוא שהגדולין מבטלין את העיקר אם אין דינם כמו העיקר.

ומיהו באמת אין זה חידושו היחיד של רבי ינאי, אלא כמו שאמרה הגמרא לעיל, דקא משמע לן רבי ינאי, שאפילו בדבר שאין זרעו כלה, אין גידולי הגידולין אסורין מצד עצמן.